

DRAMATISCH ONGEVAL

Pastoor Wiertz uit Kerkrade, herder van heel Zeeuws-Vlaanderen, in diepe rouw na vreselijk drama met schoolkinderen: ‘Alles huilt in mij’

Bron: Dagblad De Limburger (online) van 15 juni 2026 door Roel Wiche

Pastoor Wiel Wiertz uit Kerkrade gaat voor in een heilige mis in de basiliek van Hulst in Zeeuws-Vlaanderen: „Dit is een heel uitgestrekt gebied. Maar in ons verdriet zijn we een.” © Parochie Heilige Maria Sterre der Zee

Hulst/Kerkrade

Hij vocht tegen de tranen tijdens de stille tocht en schreef een emotionele boodschap. Pastoor Wiel Wiertz uit Kerkrade, die heel katholiek Zeeuws-Vlaanderen onder zijn hoede heeft, is met zijn parochianen in diepe rouw gestort na het drama waarbij drie kinderen en een schooldirectrice de dood vonden.

Het is zondagavond, even na half acht, als pastoor Wiel Wiertz de tranen voelt komen. Aan het einde van de stille tocht in Axel, een stadje in Zeeuws-Vlaanderen dat binnen een van zijn parochies valt, staat hij schouder aan schouder met duizenden mensen die in diepe rouw zijn gestort na het dramatische ongeval waarbij drie kinderen en een schooldirectrice het leven verloren.

Vier keer achter elkaar zingt zanger Levi het lied *Tears in heaven* van Eric Clapton. De ingetogen klanken gaan door merg en been. Daarna volgen twee minuten stilte. Wiertz: „Het was een diepe, heel diepe stilte. Ik stond vrij vooran. De families van de

slachtoffers waren er ook. Je zag hoe iedereen door emoties getekend was. Dit was geen film, dit was echt, de rauwe werkelijkheid.”

Duizenden mensen nemen zondagavond deel aan de stille tocht in Axel ter nagedachtenis aan de slachtoffers van het ongeluk waarbij drie schoolkinderen en de schooldirectrice om het leven kwamen. © ANP

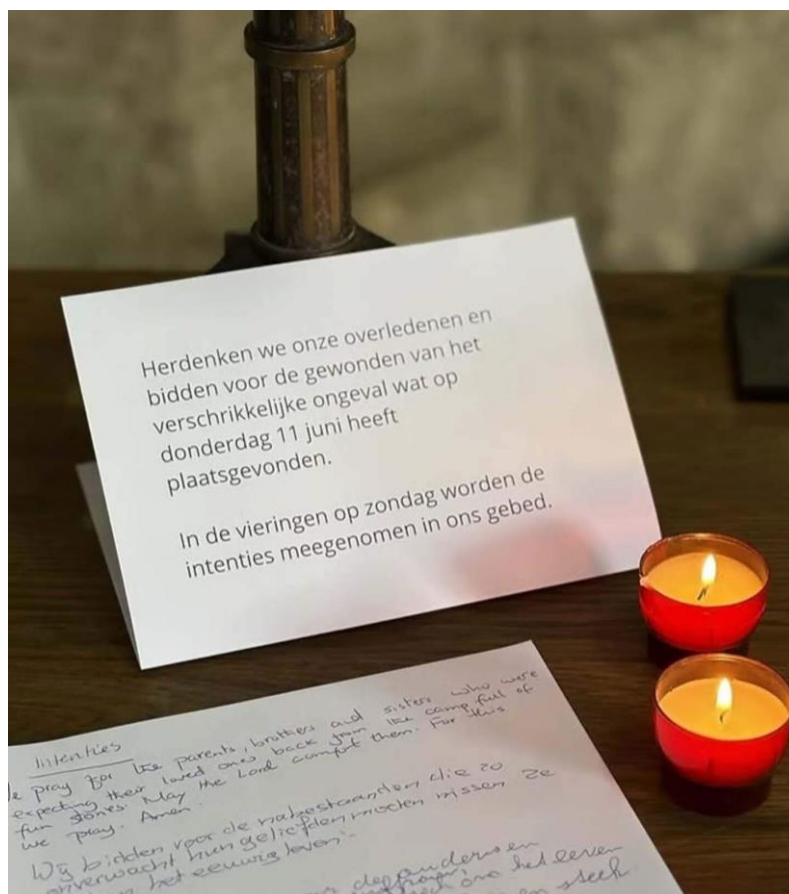
Al twaalf jaar is Wiertz (68) de enige pastoor in heel katholiek Zeeuws-Vlaanderen, een uitgestrekt gebied over een lengte van 60 kilometer met drie parochies, waar hij na diverse omzwervingen stevig is geworteld. Wiertz groeide in de jaren vijftig en zestig op in Kerkrade, waar hij in navolging van zijn neef Frans – de oud-bisschop – zijn roeping volgde. Omdat hij voor zijn priesteropleiding koos voor de vooruitstrevende Universiteit voor Theologie en Pastoraat (UTP) in Heerlen, mocht hij later niet in Limburg aan de slag onder de zeer behoudende bisschop Jo Gijsen. Wiertz trok vervolgens naar het bisdom Breda, waar hij ruim twintig jaar als pastoor werkte. In 2014 werd hij benoemd in Zeeland.

Knuffels en bloemen worden na de stille tocht op een gedenkplek voor de slachtoffers gelegd. © ANP

Wiertz voelde zich al snel thuis in zijn nieuwe omgeving. Hij verruilde de monumentale pastorie in zijn standplaats Hulst voor een bescheiden appartement, waar de deur voor iedereen openstaat. Gaf zijn zegen aan Mathieu van der Poel en andere topwielrenners tijdens het WK veldrijden in Hulst, begin dit jaar. Maar dan wordt 'zijn' Zeeuws-Vlaanderen, afgelopen donderdag, geschokt door een verschrikkelijk drama.

Een auto met een 19-jarige bestuurder komt in botsing met een groep van veertien fietsende kinderen en twee begeleiders van basisschool Warande uit Axel, die op weg zijn naar een schoolkamp. Twee leerlingen en de directrice overleven het niet, een derde scholier bezwijkt later in het ziekenhuis. Drie kinderen raken zwaargewond. De impact op de hechte gemeenschap is enorm: vrijwel iedereen kent wel een familie die door het drama getroffen is.

Kaarsjes branden voor de slachtoffers bij een gedenkplek in de basiliek van Hulst. © Parochie Heilige Maria Sterre der Zee

Wiel Wiertz bevindt zich dan nog in Turkije voor zijn jaarlijkse vakantie met zijn familie uit Limburg, onder wie zijn jongere broer, de bekende uitzendondernemer Harm Wiertz. Als de pastoor van de tragedie hoort, wordt hij direct overspoeld door hevige emoties. Onmiddellijk geeft hij zijn gevoelens bloot in een boodschap op Facebook aan zijn parochianen:

'Een drama gebeurde dat ons allemaal intens raakt. Plotseling en onverwacht. En waarom.

Allemaal vragen.

Laten we elkaar vasthouden.

Samen huilen. Samen rouwen.

Doen wat we kunnen... Ik ben lijfelijk ver van jullie allen vandaan. Maar alles in mij huilt om wat gebeurd is. Om dit onmetelijke verdriet.'

Twee dagen later, op zaterdag, vliegt hij terug naar huis. Na afscheid van zijn familie in Kerkrade rijdt hij direct naar Zeeuws-Vlaanderen. Op zondag branden de kaarsen voor de slachtoffers in de basiliek van Hulst en andere kerken. Mensen kunnen in een gedenkboek hun verdriet kwijt. Wiertz: „Het drama kunnen we niet meer terugdraaien. Het enige wat we kunnen doen is mensen verbinden. Samen rouwen. En ook, in alle verdriet, een beetje perspectief bieden.”

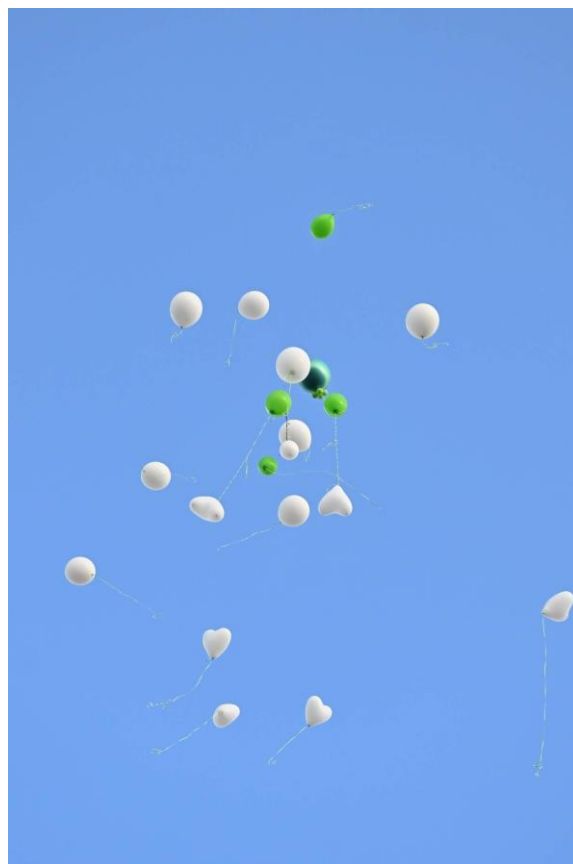

Pastoor Wiel Wiertz: „Het enige wat we kunnen doen is mensen verbinden. Samen rouwen.” © Parochie Heilige Maria Sterre der Zee

Ja, hij kent de weg des onheils goed. Heel goed. De weg van Hulst naar Terneuzen, met die o zo verraderlijke bocht tussen de dorpen Ter Hole en Vogelwaard, waar het al vaker bijna is misgegaan. Twee, drie keer per week passeert pastoor Wiertz de

beruchte plek, waar nu talloze rozen en knuffels liggen voor de slachtoffers. „Het is een heel lange bocht. Iets te lang eigenlijk. Een heel vervelende passage.”

Nee, oordelen wil hij absoluut niet. De bestuurder, nog geen 20 jaar, zit vast op verdenking van het veroorzaken van het ongeval. Dinsdag wordt hij voorgeleid aan de rechter-commissaris, die moet besluiten of hij langer in hechtenis moet blijven. Ongetwijfeld zullen de sentimenten in de gemeenschap dan oplaaien. Wiertz: „Ik leef ontzettend mee met de families van de slachtoffers. Ik kende ze persoonlijk niet, ze waren protestants. Maar dat maakt helemaal niets uit, het waren ónze mensen. Maar ik heb ook oog voor de chauffeur. Hij komt hier uit Hulst, heel veel mensen kennen hem. Ik weet, dit drama zorgt voor tegenstrijdige gevoelens. Maar ik wil hier vooral een schouder bieden, voor iederéén.”

Ballonnen worden losgelaten door betrokkenen tijdens de stille tocht ter nagedachtenis aan de slachtoffers van het dramatische ongeval. © ANP

Nog steeds hoort hij de klanken nagalmen van *Tears in heaven*, het lied dat zondagavond de hemel boven Axel vulde. Af en toe moet hij een stilte laten vallen: dan grijpen de emoties hem naar de keel. Deze week zullen nog heel wat tranen vloeien in Zeeuws-Vlaanderen, zijn Zeeuws-Vlaanderen. De nabestaanden hebben gekozen voor individuele uitvaarten, op verschillende dagen. Sommige in familiekring, of besloten. Maar pastoor Wiel Wiertz zal er in gedachten bij zijn. „Weet je, dit is een heel groot gebied. Van oost naar west vele tientallen kilometers. Maar in ons verdriet zijn we een.”